

ת"פ 34576/10/16 - מדינת ישראל נגד מחמד עבידיה, שאול קדשני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 34576-10-16 מדינת ישראל נ' עבידיה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמד עבידיה
2. שאול קדשני

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. ביום 27.10.16 הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים המייחס להם עבירות כמפורט להלן:

לנאשם 1 - עבירת הריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירת נהיגה בקלות ראש ו/או ברשלנות, עבירה לפי סעיף 62(2) ביחד עם סעיף 38(3) לתקנות התעבורה.

לנאשם 2 - עבירת גרם מוות בנהיגה רשלנית, עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, ועבירת נהיגה בדרך בקלות ראש ו/או ברשלנות, עבירה לפי סעיף 62(2) ביחד עם סעיף 38(3) לתקנות התעבורה.

2. במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם 2 ביום 6.6.17 בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו. ב"כ המאשימה הסכימה להפנות הנאשם 2 לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, והצהירה כי עתירתה העונשית תהיה למאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילה.

3. הנאשם 1 כפר באחריותו לתאונה, והורשע על ידי בעבירות שיוחסו לו לאחר ניהול הוכחות.

פרטי העבירה

4. העובדות הצריכות לעניין, כפי שמפורטות בכתב האישום ובהכרעת הדין:

ביום 1.6.16, עובר לשעה 14:25, בכביש 431 בקילומטר 11 לכיוון מערב, נהג הנאשם 1 במשאית וולבו (פול טריילר),

אליה היה מחובר נגרר במשקל 32,000 ק"ג.

על פי הודאת הנאשם 1 הוא ביצע במועד האמור נסיעות חוזרות ונשנות ממחצבה הסמוכה למודיעין לנמל אשדוד, והעמיס לשם כך אבנים על משאיתו.

תנאי הכביש היו באותה עת כדלקמן:

א. כביש אספלט חד סיטרי, שלושה נתיבי נסיעה בכיוון נסיעת הרכבים.

ב. בכיוון נסיעת נאשם 1 פנייה ימינה לכביש 4 בכיוון דרום.

ג. שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם 2 פתוח למרחק 160 מטרים לפנים.

ד. כביש אספלט יבש, מזג אוויר נאה, ראות טובה.

בסמוך לשעה 14:22:50 הנאשם 1, אשר התכוון לנסוע לכיוון דרום, החמיץ את הפניה, ועל כן עצר את המשאית מיד לאחר הפניה, כאשר המשאית והנגרר עומדים במלואם על השוליים הימניים בכביש.

הנאשם 1 החליט לנסוע לאחור ולחזור עד לנקודה בה יוכל לפנות בפנייה אותה החמיץ, אולם התקשה לעשות כן עקב תנועת מכוניות ערה.

משכך, החל לבצע תמרונים על הכביש אשר נמשכו שלוש דקות וכללו שש נסיעות לאחור ולפנים, אשר חסמו יותר ויותר את הנתיב הימני באמצעות המשאית והנגרר, עד כדי חסימה של שני שליש מהנתיב הימני.

במהלך התמרונים, חלפו בכביש בסמוך למשאית הוולבו כ-33 כלי רכב שונים, לרבות משאיות ואוטובוס, אשר בעקבות החסימה נאלצו לסטות מהנתיב הימני לנתיב שמאלי יותר על מנת להימנע מהתנגשות במשאית.

אותה עת, נהג הנאשם 2 במשאית דאף בנתיב הימני בכביש, במהירות 86.9 קמ"ש לפחות. לצדו של נאשם 2 ישב דוד ימין ז"ל (להלן: "המנוח").

בסמוך לשעה 14:26 הגיע הנאשם 2 אל החסימה והתנגש בעוצמה רבה עם חלקה הקדמי של משאית הדאף בחלקו האחורי של הנגרר, וזאת מבלי שהוא בולם, מאט או מסיט את משאית הדאף.

כתוצאה מהתאונה נהרג דוד ימין במקום.

כמו כן, כתוצאה מהתאונה נגרמו לנאשם 2 שברים רבים בעצמות הפנים, לרבות שברים בארובות העין ובעצמות

האף, שבר באגן, פגיעה טראומטית בגלגל העין, המטומות ועוד. הנאשם 2 נזקק לניתוחים, לרבות קיבוע באמצעות לוחיות טיטניום של ארובות העין. הנאשם 2 היה מאושפז בבית החולים "שיבא" עד ליום 24.6.16.

עוד כתוצאה מהתאונה נגרם למשאית הדאף נזק קשה והרסני בחזית כדלקמן: מעיכה לאחור בצד ימין של תא הנהג, גג המשאית מעוך לאחור, צינורות נקרעו, פגיעה בפגוש, תא הנהג יצא מהמקום, ארגז הרכב מכופף לאחור בצד ימין, פגיעה במשטר ארגז משא אשר כופף לאחור ונגזר, ניפוץ שמשות תא נהג. כן נגרמו נזקים לנגר.

חלקו של הנאשם 2 באחריות לתאונה מקורו בהיעדר תגובה והתמודדות עם תנאי הכביש והשטח במהלך הנסיעה, ובשל אי בלימה או סטייה מהנתיב לשם מניעת התאונה.

אחריותו של הנאשם 1 לתאונה היא בגרימת הסיכון הבלתי סביר לכלל המשתמשים בדרך, תוך מודעות למידת הסכנה. טענותיו בדבר היעדר אחריות לתאונה בשל "גורם זר מתערב" בהתנהגותו של הנאשם 2 נדחו על ידי.

תסקירי שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הלה בן 39 שנים, נשוי ואב לתינוק בן שנה. עובד כפועל בחברת חפירות מזה כחודש, לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל בן כחודשיים בתיק תעבורה אחר. הנאשם 1 השלים 7 שנות לימוד ועזב את הלימודים על רקע רצונו לעבוד ברעיית צאת ובמסחר בצאן עם אביו. הנאשם 1 התמיד בעבודתו זו עד גיל 20, עד סגירת העסק עקב האינתיפאדה השנייה. הנאשם 1 החל לעבוד בסופר אולם ביצע עבירות מין (מעשה מגונה בקטין, מעשה מגונה בכוח ואיומים), בגין ריצה 4 שנות מאסר. בהמשך החל לעבוד כנהג משאית אולם ביצע עבירת אלימות (פציעה או חבלה זדונית שלא כדין), בגינה ריצה 5 שנות מאסר. לאחר שחרורו ממאסר שב לעבוד כנהג משאית.

בגיליון רישום עבירות תעבורה רשומות 21 הרשעות תעבורתיות, בהן הרשעה בגין נהיגה בזמן פסילה משנת 2016, בגינה כאמור ריצה לאחרונה מאסר בפועל בן חודשיים. בנוסף, בתיק 12485-05-16 נפסל רישונו ביום 31.8.16 למשך 60 ימים.

הנאשם 1 הופנה לשירות המבחן בשנת 2016 ונבחנה האפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית לעצורי בית דוברי השפה הערבית, אולם הוא לא ראה כל צורך בהשתלבות בתהליך טיפולי.

ביחס לעבירות התקשה הנאשם 1 לקבל אחריות מלאה לביצועו, נטה לצמצם מאחריותו ותאר כי עשה מעשה רשלנות. כן הביע צער רב על התאונה שגרמה למות אדם.

להתרשמות שירות המבחן, עונשי מאסר שהוטלו על הנאשם 1 בעבר לא הועילו, והוא מתקשה לעמוד בגבולות ולציית

לסמכות החוק. כן מתקשה להתייחס לדפוסים בעייתיים בהתנהגותו, ומתייחס בצורה מקלה לאופן התנהגותו בתחום התעבורה. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה בעניינו.

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הלה בן 50, נשוי ואב לארבעה ילדים, אשתו עובדת כסייעת הוראה. הנאשם 2 השלים 13 שנות לימוד ולימודי תעודה בתחום טכנאות מכונות, שירת שירות צבאי מלא כטבח, ולאורך שנים עבד כנהג ושמר על רצף תעסוקתי ועל יציבות במישורי חייו השונים. בתאונה נפגע הנאשם 2 באופן קשה ובלתי הפיך, הוא היה מאושפז כשישה שבועות ועבר הליך שיקום ארוך. הנאשם 2 סובל מנכות, נעזר במקל הליכה ואיבד אחת מעיניו. כן סובל מאיבוד זיכרון ואינו זוכר את קורות התאונה ואת התקופה שלאחריה, ושרוי במצב רוח ירוד המאופיין גם בהתפרצויות זעם ועצבנות, בעקבותיו מקבל טיפול פסיכיאטרי תרופתי ומצוי במעקב. בעקבות התאונה חל שינוי משמעותי ביחסיו הזוגיים, ואשתו מתקשה להתמודד עם הנכות הפיזית שנגרמה לו.

הנאשם 2 תאר תחושות של דכאון, עצב, קשיי שינה, לדבריו המנוח היה חברו הקרוב שנים רבות והם עבדו ביחד והיוו חלק בלתי נפרד אחד מחייו של האחר, וניכר קושי להתמודד עם אחריותו לאבדן חיים. הנאשם 2 שוחח עם משפחת המנוח והביע התנצלותו בפניהם. כשצפה בסרטון התאונה מסר כי חש חוסר אונים ובושה על שקרה, תאר נסיעה שגרית כשלא מיהר ולא סבל מעייפות.

מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי לחובתו שתי הרשעות שהתיישנו בשל בניה בלתי חוקית ותגרה מהשנים '93 ו-'08, ומגיליון רישום עבירות התעבורה עולה כי הוסמך לנהיגה בשנת 1987 ומאז הורשע 78 פעמים, לרוב בעבירות ברירת קנס.

שירות המבחן המליץ בשל קשייו הרגשיים לשלבו בטיפול קבוצתי ייעודי לאנשים שהורשעו בגרימת מוות ברשלנות. מדובר בטיפול קצר מועד והנאשם 2 שולב בו ביום 25.2.18.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם 2 אינו מאופיין בקווי אישיות אלימים או פוגעניים, והסיכון להתנהגות בעייתית מצדו מוערך כנמוך.

בשל מצבו הרגשי והבריאותי המלצתו העונשית של שירות המבחן היא להטיל ענישה המאפשרת צו מבחן במסגרתו ישתתף בקבוצה הטיפולית בה שולב כאמור, וככל שיוטל עליו מאסר לריצוי בפועל מומלץ לדחותו לאחר חודש מרץ 2018, על מנת שיוכל להשלים הטיפול הקבוצתי בו החל ועל מנת שניתן יהיה לסייע לנאשם 2 במיון מוקדם מול גורמי שב"ס ולשלבו במסגרת מאסר התואמת את מאפייניו וקשייו.

ראיות ב"כ הצדדים לעונש

7. במסגרת ראיות המאשימה לעונש העידה בתו של המנוח, הגב' חלי שוקי גל, והגישה לעיוני מכתב שכתבה, אודות

חסרונו של אביה המנוח והמשבר שנגרם לבני המשפחה כתוצאה ממותו בטרם עת; על חלקו המשמעותי של אביה בחייהם ודאגתו הרבה לה ולבני המשפחה, ועל תחושת החוסר בכל אלה והגעגוע העז אליו לאחר מותו. בתו של המנוח ביטאה את רצונה בהתחשבות בכל אלה וברגעי הקושי הרבים אותם הם חווים כמשפחה בעת גזירת עונשם של הנאשמים.

8. כן הוגשו גיליונות הרישום הפלילי והתעבורתי של הנאשמים.

מגיליון הרשעות קודמות של הנאשם 1 עולה כי לחובת הנאשם 1 הרשעה מיום 27.6.01 בעבירות מעשה מגונה בקטין במשפחה, מעשה מגונה בכוח ואיומים, בגינה ריצה 4 שנות מאסר, וכן הרשעה מיום 6.7.09 בעבירת פציעה או חבלה זדונית שלא כדין, בגינה ריצה 5 שנות מאסר בפועל.

מגיליון רישום תעבורתי בעניינו של הנאשם 1, עולה כי הנאשם 1 הוציא רישיון נהיגה בשנת 1999 ולחובתו 22 הרשעות קודמות, חלקן בגין עבירות של ברירת קנס וחלקן בגין עבירות מהירות, שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה בזמן פסילה - הרשעה מיום 3.5.17 (בגין עבירה מיום 11.4.16) בגינה נדון לחודשיים מאסר בפועל.

מגיליון הרשעות קודמות של הנאשם 2 עולה כי לחובת הנאשם 2 הרשעה שהתיישנה מיום 14.5.08 בגין עבירת ביצוע עבודות בלא היתר ואי קיום צו בית המשפט, והרשעה שהתיישנה מיום 10.3.96 בגין תגרה.

מגיליון רישום תעבורתי בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הנאשם 2 הוציא רישיון נהיגה בשנת 1987 ולחובתו 78 הרשעות בגין עבירות תעבורה, ובהן כניסה לצומת שלא מנתיב ימני, שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, נהיגה כשברמזור אור אדום, אי ציות לתמרור, נהיגה ברכב לא תקין/שמשקלו עולה על המותר.

9. במסגרת ראיות הנאשם 2 לעונש העידו אשתו, אחותו ומעסיקו.

אשת הנאשם 2, הגב' אתי קדשני, הגישה לעיוני מכתב אודות פציעתו הקשה של הנאשם בתאונה, על השפעתה עליו במובן הפיזי והנפשי, ועל השפעתה על כל בני המשפחה בשל הפגיעה בתפקודו. כן ציינה את הקושי הנפשי של הנאשם 2 ורגשות האשם בשל מעורבותו במות המנוח, שהיה חברו הטוב. לדברי אשת הנאשם, הוא סבל רבות ונענש מספיק, ושליחתו למאסר תדרדר את מצבו הנפשי כמו גם את מצבם הנפשי של כל בני המשפחה. כן ציינה אשת הנאשם במכתבה כי הנאשם הוכר כנכה 35% לצמיתות בשל עינו, ולגבי הפגיעה ברגלו הוכר כנכה 100% זמנית, עבר ועדה נוספת וממתין לתוצאותיה.

אחותו של הנאשם 2, הגב' גלית שוורצמן קדשני, עמדה אף היא על הקושי הנפשי שניצב בפניו, על היותו אדם טוב אשר מעולם לא פגע באחר, על צערו העמוק על מותו של המנוח ועל הפגיעה במשפחתו. לדברי העדה, אם הנאשם מטפלת בו מדי יום.

מר אברהם דוש, מעסיקם של הנאשם 2 ושל המנוח, מסר בעדותו כי הכיר את הנאשם ואת המנוח משנת 1980, וכי השניים היו נהגים זהירים, מסורים וחברים טובים.

10. כן הוגשו לעיוני תעודות רפואיות בעניינו של הנאשם 2, מהן עולה כי הוא נפצע בתאונה באורח קשה בפניו, נגרמו לו שברים מרובים וחבלה קשה לעין שמאל, עבר ניתוחים רבים בפניו ואיבד את ראייתו בעין שמאל, והוא נדרש לניתוחים נוספים לשיקום מבנה העין. כן נגרמו לנאשם 2 שברים בירך ימין אשר טופלו אף הם בניתוח. הותקנה פרוטזה זמנית בעין שמאל והודגמה הגבלה בפתיחת הלסת. לאחר שחרורו שולב בטיפול פיזיותרפי, ריפוי בעיסוק וטיפול פסיכולוגי. בהמשך עבר ניתוח נוסף להוצאת פלטה בלסת עליונה, וניתוח נוסף להחלפת מפרק ירך, ושהה בשיקום אורתופדי. כן שולב בטיפול פסיכיאטרי עקב קשיי שינה, עצבנות, קשיי זיכרון ופוסט טראומה. כתוצאה מהתאונה איבד הנאשם 2 יכולתו להמשיך ולעבוד ונקבעה לו נכות (הוכר כנכה 100% עד ליום 31.3.18). בנוסף, אובחנה פגיעה עצבית בפנים בצד שמאל.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות התאונה, במסגרתן העדיף הנאשם 1 משיקול אגואיסטי גרידא לקצר את הדרך ולהעמיד בסיכון את כלל המשתמשים בדרך, במקום להמשיך בנסיעה בטוחה למחלף הבא. הנאשם 1 הוא נהג מקצועי שנסע בכלי רכב כבד ביותר, פול סמיטריילר עם נגרר, והיתה עליו אחריות כבדה ביותר. במקום זאת, בחר - במודעות מלאה - לנסוע לאחר בכביש מהיר ולא בהזדמנות אחת, וגרם למותו של המנוח ולפגיעה קשה במשפחתו, וכן לפגיעה קשה בנאשם 2 ובבני משפחתו. מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה נע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל.

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 1 ומגיליונות הרשעותיו הקודמות עולה תמונה של אדם בעל עבר פלילי, שריצה מספר שנות מאסר בעבר, חודשיים לפני העבירה דן נתפס נוהג ללא רישיון, עבירה בגינה ריצה פעם נוספת עונש מאסר. הנאשם 1 לא נטל אחריות מלאה על מעשיו ואין המלצה טיפולית בעניינו. על כן עתירת המאשימה היא להשית על הנאשם 1 עונש ברף העליון של המתחם, וכן להשית עליו עונש מאסר מותנה, פסילה בת 15 שנים בפועל לכל הפחות, פסילה על תנאי ופיצוי לנפגעי התאונה.

ביחס לנאשם 2 נטען כי מדובר ברשלנות ברף גבוה, בשים לב לכך שמדובר בנהג מקצועי ובכך ש-33 מכוניות שנסעו במקום קודם לכן הצליחו להימנע מהתאונה. בשים לב לכך ולפגיעה הקשה שנגרמה כתוצאה ממעשיו למנוח ולמשפחתו, הרי שעל אף פציעותיו הקשות של הנאשם 2, עתר ב"כ המאשימה להשית עליו עונש מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, ופיצוי למשפחת המנוח. בנסיבות אלה נטען למתחם ענישה שבין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות בתוך המתחם נטען כי יש להתחשב בעברו התעבורתי המשמעותי של הנאשם 2.

כתימוכין לעתירתו העונשית ביחס לנאשם 1 הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 570/07 **חיים בן הרוש נ' מדינת ישראל** - המערער - נהג חדש יחסית וללא עבר תעבורתי - נהג ברכב מסחרי, חצה קו הפרדה רצוף במקום בו מצויה עקומה בכביש, ופגע ברכב שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה ממעשיו נהרגו אם ובתה התינוקת, ושאר נוסעי הרכב (האב ושלושה ילדים נוספים) נפצעו, חלקם קשה מאוד. המערער הורשע בעבירות הריגה, נהיגה שגרמה לחבלה של ממש ונהיגה ללא רישיון רכב תקף. עונשו של המערער הועמד בערכאת הערעור על 45 חודשי מאסר בפועל (במקום 60 חודשי מאסר), 15 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוחות. יש לציין כי לקולא נשקלה העובדה שכתב האישום הוגש במקור לבית המשפט לתעבורה באשמת גרם מוות ברשלנות, והוחמר בהמשך;

ב. ע"פ 6261/05 **יוסף אמר נ' מדינת ישראל** - המערער נכנס לצומת כבישים במהירות גבוהה ובניגוד להוראת רמזור אדום. כתוצאה מכך פגע במונית שנכנסה אל הצומת באור ירוק. אישה צעירה שישבה במונית המערער נהרגה, ונהג המונית נפצע קשה. המערער הורשע בעבירות הריגה, נהיגה בשכרות ואי ציות לרמזור. המערער נדון לשנתיים מאסר, למאסר מותנה ולפסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 15 שנים. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 1196/07 **יוסף סאהר נ' מדינת ישראל** - המערער נהג במשאית תוך שהשתמש בכבל ידני מאולתר ששימש אותו לצורך האצת והאטת הרכב, חצה קו הפקדה רצוף, עקף רכב מסחרי ותוך כדי עקיפה סטה לשמאל והתהפך עם צדו הימני על הרכב אותו עקף. כתוצאה מהתאונה נהרג נוסע ברכב המסחרי ונפצעו באורח קל שני נוסעים אחרים. בשל מעשיו אלה נקבע כי נהג ברשלנות פושעת, הורשע בעבירת הריגה, והושתו עליו 3.5 שנות מאסר בפועל, 10 שנות פסילה ו-24 חודשי מאסר מותנים.

ד. ע"פ 1826/04 **רווית דוד נ' מדינת ישראל** - המערערת הורשעה בעבירת הריגה לאחר שיצאה לעקיפה של שיירת מכוניות ומשאיות וגרמה לתאונה בה נהרג נהג כלי רכב פרטי. המערערת עצמה נפצעה בתאונה, הביעה צער וחרטה ונטלה אחריות על מעשיה. כן סבלה מדיכאון ופוסט טראומה בשל התאונה. בזמן התאונה היתה בהריון, לאחר טיפולי פוריות שעברה, ולאחר התאונה עברה הפלה. בשעת גזירת הדין הרתה המערערת פעם נוספת ונשאה תאומים. בית המשפט המחוזי השית על המערערת 20 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, 15 שנות פסילה ופיצוי בסך 50,000 ₪ למשפחת המנוח. בית המשפט העליון מצא כי הקלה בעונשה של המערערת לא תשקף כראוי את עקרון קדושת החיים, ואת סבלה של משפחת המנוח, צעיר בן 32 ואב לשני ילדים קטנים, אשר עם מותו נגרם לה נזק קשה והרסני.

ה. ע"פ 1317/15 **יוסף עאיש נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות הריגה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם, לאחר שעצר בשול וחצה נתיבים כנגד התנועה על מנת להשתלב בכביש אחר, ורכב שנסע במקום התנגש בו. כתוצאה מהתאונה נפצע נהג הרכב הפוגע,

ונוסעת ברכבו של המערער נהרגה. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ח' ל-6 שנות מאסר, ועל המערער, אב ל-12 ילדים וסב לנכדים המתקיים מקצבת נכות, ללא עבר תעבורתי מכביד, הושתו 27 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, 15 שנות פסילה ופיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוחה.

ו. ע"פ 5167/05, 6084 **עלי מג'דוב נ' מדינת ישראל** - המערער נהג במשאית עם נגרר, סטה לשמאל ולימין ופגע בשתי רוכבות אופנים שנסעו בשולי הדרך. אחת מהן נהרגה והשנייה נפצעה באורח קשה. בשל מעשים אלה הורשע המערער בעבירות של הריגה, גרימת חבלה חמורה וסטייה מנתיב תחבורה, ונדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילה בת 18 שנים.

ז. ת"פ (מחוזי באר שבע) 20402-03-13 **מדינת ישראל נ' סעיד אלנבארי** - הנאשם הורשע בעבירות הריגה, חבלה חמורה, עקיפה בדרך לא פנויה, חציית קו הפרדה רצוף והסעת תושב זר שלא עדין, לאחר שחצה קו הפרדה רצוף, עקף שיירת כלי רכב ופגע ברכב שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נהרג נהג הרכב, ואילו המערער ושני נוסעים שהיו עמו ברכב נפצעו. במסגרת הסדר טיעון הושתו על הנאשם 3.5 שנות מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים ופיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוח, תוך שנקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע סביב 4 שנות מאסר.

ח. ת"פ (מחוזי נצרת) 21350-01-12 **מדינת ישראל נ' סעאידה** - הנאשם הורשע בעבירות הריגה, גרם חבלה לאדם ונזק לרכוש ברשלנות, העמסת מטען יתר, נהיגה במהירות מופרזת, נהיגה במהירות בלתי סבירה וסטייה מנתיב, לאחר שנהג ברכב משא עם עגלה ועליה מכולה מלאה באשפה, במשקל שחרג ב-45% מהמשקל המותר, במהירות מופרזת שאינה מתאימה לתנאי הדרך, ובהגיעו לעקומה איבד שליטה ברכב. העגלה התהפכה ופגעה בכלי רכב בנתיב הנגדי, וגרמה למות שוטר שנסע ברכב. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 3 ל-6 שנות מאסר, והושתו על הנאשם 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, שלילת רישיון למשך 15 שנה ופיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת המנוח.

ט. ת"פ (מחוזי מרכז) 50235-01-14 **מדינת ישראל נ' אתלאי אדנך** - הנאשם הורשע בעבירות הריגה, חבלה חמורה ונהיגה בשכרות, לאחר שהסיע את חבריו ברכבו בעודו שיכור, נרדם וסטה מהדרך והתהפך. כתוצאה מהתאונה נהרגה נוסעת ברכב ונפצעה קרובת משפחתה. בשים לב לשכרותו של הנאשם נקבע על ידי כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-10 שנות מאסר, והושתו על הנאשם 5 שנות מאסר לריצוי בפועל.

כתימוכין לעתירתו העונשית ביחס לנאשם 2 הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה כדלקמן:

א. רע"פ 2955/12 **ענת הרמוס נ' מדינת ישראל** - המבקשת הורשעה בעבירת גרימת מוות ברשלנות ובעבירה של נהיגה ברשלנות, לאחר שבמהלך נסיעה ברכב עם שלושת ילדיה סטתה לשול, פגעה בגדר

הפרדה ובתמרוך, ובעקבות זאת רכבה סטה ופגע ברכב אחר שנסע במקום. כתוצאה מהפגיעה אותו רכב הסתחרר ופגע בעמוד תאורה, ונגרם מותה של נוסעת ברכב זה. על המבקשת הושתו בבית משפט השלום 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה בת 10 שנים. בית המשפט המחוזי העמיד את עונשה של המבקשת על 8 חודשים. למבקשת נסיבות ייחודיות שכן שלושת ילדיה מצויים במשמורתה הבלעדית ותלויים בה, ומשמעות שליחתה למאסר היא הותרתם ללא מסגרת הורית והפנייתם לאומנה. על אף האמור, בשים לב למדיניות הענישה בפועל, הוחלט כי אין מקום לבטל את רכיב המאסר.

ב. רע"פ 3714/15 **מרב מלר נ' מדינת ישראל** - המבקשת הורשעה בגרימת מוות ברשלנות לאחר שפגעה במנוח עת רכב על אופניו בשול הימני. נקבע, כי מדובר ברשלנות חמורה, וכי בהיעדר נסיבות אישיות חריגות אין הצדקה להטלת עבודות שירות. בשים לב להיות המבקשת בהריון בסיכון גבוה לאחר שנים של טיפולי פוריות - הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (מחוזי באר שבע) 1991-04-16 **מדינת ישראל נ' כהן** - הנאשם הורשע בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, נהיגה ברשלנות תוך גרימת חבלה של ממש ונהיגה ברשלנות וגרימת חבלה, לאחר שקרב לצומת מבלי להאט ופגע בכלי רכב שעמדו ברמזור. הנאשם פגע במשאית וכתוצאה מכך נהרג ונוסע נוסף נחבל קשות. נקבע כי מדובר ברשלנות גבוהה מאוד, מקום ששדה הראיה היה פתוח לפניו והנאשם לא האט ולא ניסה לבלום. נמצא, כי על אף הודאתו המיידית של הנאשם, חרטתו וההשפעות של התאונה גם עליו, לא ניתן להסתפק בעונש שהוטל על ידי הערכאה קמא, ומכיוון שערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין, הועמד העונש על 12 חודשי מאסר בפועל.

12. ב"כ הנאשם 1 טענה כי הנאשם 1 לא נסע בפראות, לא ביצע עקיפה מסוכנת, לא נהג בשכרות, לא עבר באור אדום, לא נהג בפסילה, וכי בתאונה היה מעורב גורם נוסף אשר גרם לתאונה ברשלנות תורמת. כן נטען כי הנאשם 1 הינו בחור צעיר, בן 39, שני הוריו נפטרו ממחלה קשה, והוא נישא לאחרונה, בנו הבכור נולד לפני כשנה ואשתו אשר לומדת לתואר ראשון מצויה כעת בהריון. לטענת ב"כ הנאשם 1, הלה עלה על המסלול הישר וחדל מההתנהגות העבריינית אשר אפיינה אותו בגיל צעיר, ושליחתו עתה למאסר תפגע בו ובתא המשפחתי שהקים. בכל הנוגע לתסקיר שירות המבחן נטען כי קצינת המבחן החמירה עמו בשל תחושה שבית המשפט החמיר עמו בקביעה כי הרג אדם מתוך מחשבה פלילית ובהרשעתו בעבירת ההריגה כתוצאה מכך. נטען כי הנאשם 1 מביע חרטה עמוקה וצער בעקבות תוצאות התאונה, ושירות המבחן לא התייחס לכך או לעובדה שהנאשם 1 התרכז בעבודתו. בנסיבות המקרה נטען כי מתחם העונש צריך להיות דומה למתחם של גרימת מוות ברשלנות, וכי יש להסתפק בהטלת עבודות שירות על הנאשם 1.

13. ב"כ הנאשם 2 טען כי לולא צורף עניינו של הנאשם 2 לכתב האישום בעניינו של הנאשם 1, היה עניינו מתברר בבית משפט לענייני תעבורה, אשר פסיקתו במקרים של רשלנות שאינה גבוהה מתונה. בעניינו הנאשם 2 נהג במהירות של 86 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת היא 100 קמ"ש, וזמן התגובה לתאונה היה 6 שניות. הנאשם 2 נפגע קשות בתאונה, איבד אחת מעיניו, ויסבול כל חייו בשל כך ובשל החברות שהיתה בינו לבין המנוח. בכל הנוגע

להרשעות התעבורה, כולן למעט אחת הן ברירת משפט. הנאשם 2 היה כל חייו נהג משאית, ולא יחזור יותר לעבודה זו. בנסיבות אלה התבקש בית המשפט לסווג את פסילת רישיון הנהיגה ולאבחן בין פסילה מנהיגה ברכב כבד לבין פסילה מנהיגה ברכב אחר. כן נטען כי מקום שהפסילה משמעותית ניתן להטיל עונש מאסר קצר יותר. בשים לב לתסקיר ולרמת הענישה, נטען כי יש להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות ופסילה מסווגת כאשר עונש פסילה לרכב פרטי יהא לתקופה קצרה בלבד.

כתימוכין לעתירתו העונשית הפנה ב"כ הנאשם 2 לפסיקה כדלקמן:

- א. רע"פ 1142/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** - המבקש הורשע בעבירות גרימת מוות ברשלנות, אי ציות לרמזור אדום ונהיגה במהירות בלתי סבירה, דרגת הרשלנות נקבעה כחמורה ביותר, ובכל זאת הושתו עליו - על ידי בית המשפט המחוזי - 6 חודשי עבודות שירות, חלף 8 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה כפי שקבע בית המשפט לתעבורה. עיון בנימוקי פסק הדין מצביע על כך שהעונש הוטל בשים לב לכך שהמבקש ביצע את העבירות בהיותו קטין ובשים לב לתסקיר שירות המבחן בעניינו.
- ב. עפ"ת (מחוזי נצרת) 56489-01-11 **מדינת ישראל נ' אמיתי** - המשיב הורשע בגרימת מוות ברשלנות, נהיגה ברשלנות, גרם נזק לאדם ולרכוש ברשלנות, אי מתן זכות קדימה בצומת ופניה שמאלה שלא בבטחה, לאחר שפנה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לרכב הבא ממול וגרם תאונה בה נגדם. המשיב נורמטיבי ללא עבר משמעותי בעבירות תעבורה, בית משפט השלום קבע כי מדובר ברף נמוך של רשלנות, והשית על המשיב צו של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, תוך שחזר על המסר שיש להעביר לציבור בכל הנוגע לתאונות הדרכים, והשית על המשיב 6 חודשי עבודות שירות. נסיבות מקרה זה אינן דומות לענייננו בשל מידת ההתרשלנות ובשל התרשמות בית המשפט מהיעדר עבר תעבורתי על אף ותק נהיגה של 35 שנה.
- ג. ע"פ (מחוזי נצרת) 933/01 **מדינת ישראל נ' בוגנים** - בשל אי מתן זכות קדימה בצומת ופניה שמאלה שלא בבטחה הורשע המשיב בגרימת מותם ברשלנות של שני נוסעים שהיו ברכבו, ובפציעתם של נוסעים נוספים. בשים לב לכך שנקבע כי מדובר בצומת מסוכן וחשוך שקו העצירה בו לא סומן כנדרש ובשים לב לכך ששדה הראיה היה מוגבל (נסיבות שאינן רלבנטיות לענייננו), הושתו על המשיב 6 חודשי עבודות שירות, ופסילה בפועל בת 8 שנים.
- ד. כן הוגשה לעיוני אסופת פסיקה של בתי משפט לתעבורה בהם הושתו עונשים של 6 חודשי עבודות שירות על מי שגרם מוות ברשלנות אך מרביתם בשל פנייה שמאלה ואי מתן זכות קדימה לרכב בצומת, נסיבות אשר כאמור אינן רלבנטיות לענייננו.

14. הנאשם 1 בדברו האחרון פנה למשפחת המנוח והביע את תנחומיו וצערו על מה שקרה. לדבריו הוא יצא להתפרנס ולא חשב להרוג אדם. מאז המקרה הוא חושב על מה שקרה וחולם על האירוע, וחש פגיעה פיזית,

נפשית וכלכלית. כיום הוא אב וחייו השתנו, ולפיכך עתר הוא להתחשבות בית המשפט והקלה בעונשו.

15. הנאשם 2 בדברו האחרון מסר שהכיר את המנוח מעל 30 שנה, בעשור האחרון היה עמו בקשר יום יומי והיחסים ביניהם היו קרובים. הוא ביקש סליחה ומסר שאינו זוכר דבר מהאירוע אשר הלוואי שלא היה קורה.

דין והכרעה

16. בפני מקרה חמור של רשלנות פושעת מצדו של הנאשם 1, נהג מקצועי מזה שנים רבות, אשר הוביל במשאית ובנגרר סלעים במשקל 32 טון, והחמיץ פנייה מהכביש המהיר. הנאשם 1 הפעיל שיקול דעת לקוי, עצר את משאיתו בצד הדרך מתוך מחשבה לנסוע לאחור, על אף אי תנועה ותנועה ערה של מכוניות, ולפנות לימין. הנאשם 1 הבחין כי קיים קושי לנסוע לאחור בשים לב למבנה הדרך ולעומס המכוניות בכביש, ועל אף האמור נסע לפנים ולאחור 6 פעמים באיטיות, תוך שהלך וחסם את נתיב הנסיעה הימני בכביש המהיר. 33 כלי רכב התחמקו מפגיעה בו ונאלצו לסטות לנתיבים שמאליים יותר, זאת אף מבלי להתנגש זה בזה, עד שלבסוף משאיתו של הנאשם 2 נחבטה בו בעוצמה, ובזאת נחרץ גורלו של המנוח, אשר ישב לצד הנאשם 2 ונמחץ למוות.

המנוח, נשוי, אב לילדים וסב לנכדים, נהרג במקום. משפחתו נותרה המומה ודואבת, ולכאב אין מרפא.

הנאשם 2, אף הוא נשוי ואב לילדים, נפצע פציעה קשה - איבד את אחת מעיניו, ונגרם לו שבר באגן הגורם לו למוגבלות בהליכה, והוא מוכר על ידי הביטוח הלאומי כנכה (זמנית) בשיעור של 100%.

17. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת ההריגה - כך בעניינו של הנאשם 1 - ובעבירת גרימת המוות ברשלנות - בעניינו של הנאשם 2 - הוא קדושת החיים.

כבר נפסק כי כאשר מדובר בנהג מקצועי, אשר נוהג בכבישים מדי יום ובמשך שעות רבות, הצורך בהרתעה מקבל משנה תוקף, ו"נקודת המוצא של בתי המשפט בגזירת עונשים של מי שהורשעו בהריגה ותוך נהיגה, ראוי שתגרום ענישה מחמירה הנותנת ביטוי לערך קדושת החיים...רבות מתאונות הדרכים הינן תוצאה של נהיגה בלתי זהירה, שאין עמה הישמעות לחוקי התעבורה והתחשבות בתנאי הדרך. תאונות אלה ניתן למנוע על ידי חינוך לנהיגה אחראית וזהירה, על ידי חינוך לציות לחוק ולכללי הנהיגה הנכונה. ענישה הולמת היא חלק אינטגרלי של החינוך לנהיגה נכונה שביסודה כיבוד נוסעים אחרים, משתמשים אחרים בכביש, לרבות עוברי אורח תמימים" (כבוד השופט ארבל בע"פ 570/07 בן הרוש נ' מדינת ישראל).

18. רף החומרה במעשיו של הנאשם 1 גבוה, ובא לידי ביטוי בכל אחד מרכיבי התנהגותו. ראשית, בהיותו נהג מקצועי ובמידת הליקוי בשיקול הדעת. שנית, בהובילו ברגע נתון 32 טונות של סלעים. שלישית, בביצוע המעשים בכביש מהיר. רביעית, בביצוע המעשים חרף קיומה של תנועה ערה. חמישית, בכך שבכל פסע ופסע מהתהליך יכול היה

הנאשם 1 להתעשת ולמנוע את התרחשות התאונה הטראגית, אולם התעקש להמשיך ולנסוע לאחר על אף שחסם יותר ויותר את נתיב הנסיעה עצמו.

כל אלה מביאים לכדי מסקנה אחת ויחידה, והיא שמדובר ברף חומרה גבוה, וזאת על אף טענות באת כוחו בדבר היעדר נסיבות מחמירות.

מנגד, לא ניתן להתעלם בקביעת המתחם, מכך שהתאונה נגרמה הן בשל התנהגותו של הנאשם 1 והן בשל אופן נהיגתו של הנאשם 2, אשר הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, לאחר שלא פעל למניעת התאונה, אף שהיה בידו לעשות כן.

בנסיבות אלה, ובשים לב לפסיקה שסקרתי לעיל, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר בפועל.

19. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, מצאתי כי לחובת הנאשם 1 עבר תעבורתי משמעותי ביחס לשנות הנהיגה, אין המדובר בעבירות טכניות בלבד אלא בעבירות הטומנות בחובן סיכון למשתמשים בדרך. כן רואה אני עין בעין עם התרשמות שירות המבחן בנוגע ליחסו של הנאשם 1 לביצוע עבירות תעבורה. הנאשם 1 ריצה עונש מאסר בפועל בגין נהיגה ללא רישיון אך זמן קצר עובר לביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ולא נרתע מהעונש שהוטל עליו.

מאידך יש להתחשב בגילו הצעיר יחסית של הנאשם 1, בעובדה שלטענתו פתח דף חדש, הקים משפחה חדשה, נישא לאחרונה לבחירת ליבו והוא אב לתינוק בן שנה ומצפה לילד נוסף.

בהתחשב בנסיבות האמורות, ובפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, באתי לכלל מסקנה כי ראוי שעונשו של הנאשם 1 יהיה במרכזו של המתחם.

20. בכל הנוגע לעבירות גרימת מוות ברשלנות בתאונות דרכים, עמד בית המשפט העליון לא אחת על הצורך להרתיע את הנהיגים בכביש, כך שידעו כי אם יתרשלו ויפגעו בזולת - דינם למאסר - "נוכח ההפקרות המרובה בכבישים, קיפודם של חיים אדם, השבר הנורא שאין לו מרפא ואיחוי הפוקד את משפחות הקרבנות, ותחושת האין אונים החברתית אל מול המס שגובות תאונות הדרכים מחברה שאיננה חסרה קורבנות בטרור ובקרב, מבקשים גם בתי המשפט לתרום תרומה צנועה בדמות גזרי הדין המחמירים" (רע"פ 548/05 לוינ' נ' מדינת ישראל).

כן נפסק, כי מאחר ומדובר לרוב באנשים מן הישוב, המעורבים בתאונות דרכים קטלנית תוך נהיגה רשלנית, יחולו שלושה כללים מנחים בקביעת הענישה:

"האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות" (ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל).

21. בקביעת מתחם הענישה בעניינו של הנאשם 2 יש לתת את הדעת לכך בנהג מקצועי, בעל ותק רב, אשר נהג במשאת בכביש מהיר. הנאשם 2 אמנם נהג במהירות המותרת, בנתיב הימני, אולם לא שם ליבו לתנאי הדרך, ולא הגיב כלל לחסימת הנתיב הימני - בה ככל הנראה כלל לא הבחין - מסיבה שאינה ידועה.

במצב דברים זה, התנגש בעוצמה במשאת הנהוג בידי הנאשם 1, וחברו-המנוח שישב לצדו נהרג במקום. הנאשם 2 עצמו נפצע כאמור פציעה קשה בפניו, איבד את אחת מעיניו, ונגרם לו שבר באגן המגבילו בהליכה. אין חולק כי לנאשם 2 נגרם סבל רב בעקבות התאונה, גם פיזי - כאבים ניתוחיים וטיפוליים שעבר ועתיד לעבור, וגם נפשי, בשל תחושת האחריות כלפי המנוח ומשפחתו, כאשר אף נזקק לטיפול פסיכיאטרי.

נכון למועד שמיעת הטיעונים לעונש הוכר על ידי הביטוח הלאומי כנכה (זמנית) 100% בגין פציעותיו אלה.

22. בהתחשב בנסיבות אלה ובמתחם הענישה העולה מהפסיקה שנסקרה על ידי לעיל, עולה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בעניינו של הנאשם 2 נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל.

23. אשר לקציבת העונש בתוך המתחם, יש להתחשב מחד במצבו של הנאשם 2, בסבל שנגרם לו בעקבות פציעתו והטיפולים להם נזקק, גם במישור הפיזי וגם במישור הנפשי, בהודאתו ובלקחת האחריות מצדו, במצוקה אליה נקלע בעקבות חלקו במות חברו, ובמידת ההשפעה שעשויה להיות לשליחתו למאסר בנסיבות אלה. מאידך יש לתת את הדעת לכך שהגם שמדובר בנהג מקצועי אשר מצוי שעות רבות ושנים רבות על הכביש, גיליון ההרשעות התעבורתי של הנאשם 2 משמעותי יחסית, ולא ניתן לומר שמדובר בעבירות מינוריות.

24. בע"פ 1826/04 רווית דוד נ' מדינת ישראל, בו נשקלו נסיבות חריגות של המערערת, לא מצא בית המשפט העליון להתערב בעונש מאסר בפועל שנקבע, וכך גם בעניינו, על אף הקשיים עימם התמודד ויתמודד הנאשם 2, הפיזיים והנפשיים, לא מצאתי כי מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל, ואלה יבואו לידי ביטוי בקציבתו של עונש זה, על ידי מיקומו בתחתית המתחם באופן יחסי.

סיכום

25. בשים לב לאמור לעיל אני משיתה על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

- א. 4.5 שנות מאסר לריצוי בפועל.
- ב. 12 ח' מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת הריגה או גרימת מוות ברשלנות.
- ג. 15 שנות פסילה מלהחזיק/מלקבל רישיון נהיגה.
- ד. 30,000 ₪ פיצוי למשפחת המנוח.

הנאשם 2

- א. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.
- ב. 12 ח' מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.
- ג. 10 שנות פסילה מלהחזיק/לקבל רישיון נהיגה. יוער, כי מכיוון שנסיבות התאונה אינן אופייניות או ייחודיות להיותו של הנאשם 2 נהג משאית דווקא, ומצביעות הן על סיכון לכלל המשתמשים בדרך, לא מצאתי לקבל את בקשת ב"כ הנאשם 2 בהקשר זה לסיווגה של הפסילה לרכב כבד דווקא.
- ד. 10,000 ₪ פיצוי למשפחת המנוח.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ח, 22 מאי 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד מיה טריגר, הנאשם 1 וב"כ עו"ד תחריר עתאמלה, הנאשם 2 וב"כ עו"ד לזיתן ומשפחת המנוח.